

Виходячи з цього, нами були сформульовано декілька рекомендацій вітчизняним управлінцям для більш успішного досвіду застосування методу організаційних змін з метою підвищення ефективності діяльності підприємства:

- рішення про впровадження змін можуть бути викликані тільки об'єктивною необхідністю;
- зміни повинні бути забезпечені кадровими, інформаційними, людськими та іншими ресурсами;
- мета впровадження змін повинні бути зрозумілими для співробітників, які в них задіяні.

Безумовно, пропонований нами перелік рекомендацій не можна вважати вичерпним, оскільки кожен конкретний випадок вимагає індивідуального підходу.

### **Список використаних джерел:**

1. Ковальов В.В. Фінансова звітність. аналіз фінансової звітності: навч. Посібник / В.В. Ковальов. – К.: КНЕУ, 2014. – 148 с.
2. Коган А.Б. Теоретические аспекты эффективности экономических систем / Коган А.Б., Болдырева Н.П. // Вестник ОГУ, 2016. – №8. – С. 45-55.
3. Круль Г. Основи готельної справи: навч. посібн. / Г. Круль. – К.: Центр навч. літ-ри, 2017. – 368 с.

**Сакалюк Н.О.**, студентка  
факультету менеджменту і бізнесу  
ВП «МФ КНУКіМ»  
Науковий керівник:  
**Шуляк С.О.**, к.п.н., доцент,  
ВП «МФ КНУКіМ», м. Миколаїв

### **ФЕСТИВАЛЬНИЙ ТУРИЗМ ЯК ФОРМА ПОПУЛЯРИЗАЦІЇ ТУРИСТИЧНИХ РЕСУРСІВ РЕГІОНУ**

Фестивальний туризму в Україні сьогодні розглядається як вид подієвого туризму. Поняття «фестиваль» є досить широким і різними авторами трактується по різному. *Фестиваль (festival)* – це масове театралізоване святкове дійство, яке включає огляд або демонстрацію певних досягнень. Близьким до фестивалю є фієста (fiesta) – традиційне народне свято, характерне для іспаномовних країн і поширене в країнах Середземномор'я. Фестиваль – це масові дійства, що проводяться на

вулицях, парках, стадіонах, клубах, вуличних майданчиках, що визначають специфіку і структуру фестивалів [4].

Аналогом фестивалів в Україні є народні гуляння, які є елементами культури певного народу і пов'язуються з традиціями і звичаями, склалися історично і передаються від покоління до покоління та зберігаються протягом тривалого часу [6].

Будь-яка подія розвивається під впливом певних чинників. Не виключенням є фестивальний туризм, який можна розглядати, як тимчасовий виїзд осіб з місця постійного проживання з розважально-пізнавальною метою для прийняття участі у фестивальному заході. За своїм впливом на формування і розвиток фестивального туризму всі чинники можна поділити на прямі та опосередковані. Чинники прямого впливу – властиві території та її населення. Тому території з багатою історико-культурною спадщиною мають вагомі передумови для організації фестивалів. До опосередкованих чинників слід віднести ті, що стосуються політичної та економічної ситуації в країні (державна підтримка та фінансування розвитку фестивального туризму, їх підтримка з боку міжнародних організацій, наявність спонсорів або інших зацікавлених осіб) [4].

Щороку в Україні проводиться понад 400 фестивалів [4]. Така велика кількість фестивальних заходів, як соціокультурних подій потребує їх класифікації. В науковій літературі фестивалі класифікуються з використанням різноманітних критеріїв:

- за кількістю учасників заходу – малі (до 2 тис), середні (від 2 тис. до 500 тис. учасників), великі (понад 500 тис. учасників заходу);
- за рівнем організації – місцеві, регіональні, національні, міжнародні); за віком – давні (фестивалі, які беруть свій початок з багатовікових традицій та обрядовості давніх часів), середнього віку (організовані до початку ХХІ століття), молоді;
- за формою проведення – карнавали, фестивалі з елементами ярмарок, фестивалі з парадами та урочистостями, виставки;
- за тривалістю – короткотривалі (тривалістю до п'яти днів), довготривалі (тривалістю більше п'яти днів);
- за тематичною структурою – наукові; алко-фестивалі (винні, пивні); гастрономічні; квіткові; мистецькі (арт-фестивалі, кінофестивалі, музичні, літературні, театральні); релігійні; спортивні; історичної реконструкції;
- за ритмічністю – щорічні, нестабільні (відсутність періодичного проведення), одноразові;
- за аудиторією – дитячі, молодіжні, загальні (розраховані на широку аудиторію);
- за домінуючою функцією – розважальні, культурно-пізнавальні, соціально-виховні [4].

Зауважимо, що значну роль в організації та проведенні фестивалів відіграє геополітичне розташування місцевості, етнічний склад населення, багатство народної культури, обрядовості, особливості традицій і обрядовості. Особливо унікальною у цьому контексті постає Одеська область, наприклад, селище Саврань Саранського району.

Наведемо коротку довідку: Саврань – селище міського типу, районний центр Одеської області, на півночі омивається річкою Південний Буг, в яку впадає річка Савранка.

З 2016 року в Савранському районі реалізовується стратегічна довгострокова туристична концепція «Чотири сезони»: *сезон «Весна»* представлений регіональним еко-фестивалем «Савранські весняні гаївки»; *сезон «Літо»* – обласним етно-фестивалем «Квітка папороті»; *сезон «Осінь»* відкриває фестиваль «Покрова Героїв»; *сезон «Зима»* реалізується проведенням туристичної програми «Одеська Резиденція Святого Миколая».

За роки проведення весняного фестивалю «Савранські весняні гаївки», під час яких відбувається проходження туристичних маршрутів, на терени Савранського краю вдалося залучити сотні туристів, а також визначити нові місця для відпочинку. Інтерес туристів до таких заходів стає все більшим, оскільки зростає цінність самотності місцевого населення. На свята приїжджають не тільки жителі Савранського району, а й сусідніх районів та міст. Саме тут можна відчутися співучу душу нашого народу, зануритися в атмосферу весни, як символу перемоги життя.

Особливого масштабу набуло святкування Івана Купала, яке щороку проходить на мальовничому березі річки Південний Буг в Саврані у рамках фестивалю «Квітка папороті». 2017 року разу захід був триденним, щодня фестиваль відвідували тисячі туристів з різних областей України. Зазначимо, що свято Івана Купала має давні міфологічні звичаї та обряди, і організаторам вдалося відновити новий емоційно-яскравий святковий простір та зберегти гарні традиції.

Патріотичний фестиваль «Покрова героїв» традиційно відбувається восени в селищі Кам'яне Савранського району, на який в 2017 році зібралися делегати зі всієї області. Досягненням цього івенту стала розробка програми патріотичного виховання Одеської області на 2018-2020 роки.

Третій рік поспіль зустрічає Святий Миколай гостей у своїй Резиденції, що розташована в чудовому Осичківському лісі Савранського району. За період існування Резиденції її відвідало близько 50000 туристів. Саме тут маленькі гості мають можливість особисто поспілкуватися зі Святим Миколаєм у період новорічних та різдвяних свят. На території Будинку Святого Миколая можна відвідати невеличкий зоопарк, новорічну ярмарку, музично-світлове шоу, лісові квести.

Таким чином, можна водночас розвивати подієвий і зелений туризм,

оскільки Савранський район є унікальною історико-етнографічною спадщиною, багатий рекреаційними ресурсами, традиційною гостинністю господарів, можливістю надання комплексу додаткових послуг з екскурсій, риболовлі, збирання ягід і грибів, катання на конях тощо.

### Список використаних джерел:

1. Биркович В.І. Сільський зелений туризм – пріоритет розвитку туристичної галузі України / В.І.Биркович // Стратегічні пріоритети. Науково-аналітичний щоквартальний збірник. – 2008. – №1 (6). – С.138-143.
2. Корнілова Н.В. Подієвий туризм в Україні [Електронний ресурс] / Н.В.Корнілова – Режим доступу: [file:///C:/Users/Downloads/gt\\_2012\\_22\\_18.pdf](file:///C:/Users/Downloads/gt_2012_22_18.pdf) (дата звернення: 05.10.2018). – Назва з екрана.
3. Коробка С.В. Зелений туризм як різновид підприємницької діяльності в сільській місцевості [Електронний ресурс] / С.В. Коробка // Вісник Чернівецького торговельно-економічного інституту. – 2011. – Випуск II (42). – Частина I. – Режим доступу: [http://tourlib.net/statti\\_ukr/korobka2.htm](http://tourlib.net/statti_ukr/korobka2.htm). (дата звернення: 05.10.2018). – Назва з екрана.
4. Медвідь Л. Фестивальний туризм Закарпаття: сучасний стан та перспективи розвитку [Електронний ресурс] / Л.Медвідь // Науковий вісник Чернівецького університету. – 2011. – Випуск № 614–615: Географія. – С.86-89. – Режим доступу: [http://tourlib.net/statti\\_ukr/medvid.htm](http://tourlib.net/statti_ukr/medvid.htm) (дата звернення: 06.10.2018). – Назва з екрана.
5. Тищенко П.В. Теоретичні аспекти та розвиток подієвого туризму регіону [Електронний ресурс] / П.В. Тищенко // Науковий вісник Ужгородського університету. – 2011. Серія Економіка. – Спецвипуск 33. – Частина 4. – С.124-128. – Режим доступу: [http://tourlib.net/statti\\_ukr/tyschenko.htm](http://tourlib.net/statti_ukr/tyschenko.htm) (дата звернення: 02.10.2018). – Назва з екрана.
6. Festival [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://en.wikipedia.org/wiki/Festival> (дата звернення: 02.10.2018). – Назва з екрана.